

РЕШЕНИЕ

№ 7786

гр. София, 06.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 71 състав,
в публично заседание на 22.05.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мирослава Йорданова-Великова

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **10951** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс/АПК/, във вр. с чл.172, ал. 4 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

Образувано е по жалба от ЕГП К. ЕООД , ЕИК :, с адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес]представявано от своя управител-Е. Г. П., чрез пълномощника си адв. В. В. Ч.,САК,личен №[ЕГН] – САК – със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет.2,офис б,срещу Заповед № 23-4332-005294 от 12.10.2023г. от ОПП СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ А. И. Т., с която на ЕГП К. ЕООД ,[ЕИК], с адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] представявано от своя управител-Е. Г. П. на основание чл. 171, т. 2а, б.“а“ от ЗДвП е прекратена регистрацията на ППС с ДКН [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/месеца и са отнети СРМПС №013257657 и 2 бр. регистрационни табели РВ 3003НС.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е незаконосъобразна и издадена при допуснати съществени процесуални нарушения - неспазване на установената форма. Моли се заповедта за налагане на принудителна административна мярка да бъде отменена. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв.Ч., който поддържа

жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът - полицейски инспектор в отдел ПП – СДВР – в съдебно заседание не се явява и не се представлява.

Административен съд – София -град, Трето отделение, 71 състав, като разгледа приложените по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 30.09.2023 г. около 10.24 часа Е. Г. П. с [ЕГН] в [населено място] по П. шосе с посока на движение от [населено място] посока към [населено място] управлява товарен автомобил марка Ф., модел "А." с регистрационен номер РВ 3003НС, собственост на ЕГП К. ЕООД. При извършена проверка на КПП В., водачът не притежава СУМПС валидно за територията на Република Б.. Установява се, че управлява с чуждестранно национално свидетелство, издадено от държава, която не е членка на Европейския съюз или страна по Споразумението за Европейско икономическо пространство или от Конфедерация Ш.. СУМПС – В. номер Р. 46 повече от три месеца от датата на влизане в Б.. Констатирано е, че лицето е влязло на територията на страната на 04.06.2023 г.

Съставен е АУАН серия ГА № 908164/30.09.2023 г.

Въз основа на АУАН е издадена Заповед за прилагане на принудителни административни мерки № 23-4332-005294 от 12.10.2023г. от ОПП СДВР по чл.171, т.2а, б. "а" от ЗДвП, с която на ЕГП К. ЕООД, ЕИК :, с адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес] представлявано от своя управител-Е. Г. П. е наложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП – прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.

С оглед установеното от фактическа страна, Административен съд София-гард, III отделение, 71 състав прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.149, ал. 1 от АПК, от надлежната страна при наличието на правен интерес, поради което същата се явява допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е основателна по следните съображения:

Съобразно разпоредбата на чл. 23 ЗАНН, органите, които налагат принудителните административни мерки се уреждат в съответния закон. Съгласно чл.172, ал.1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица. Контролът по спазването на правилата за движение от всички участници в движението и техническата изправност на движещите се по пътя пътни превозни средства се осъществява от служби на МВР, определени от министъра на вътрешните работи /чл.165, ал.1, т.1 ЗДвП/. По делото е приложена Заповед 513з-6400/07.07.2023 г. на директора на СДВР, от която е видно, че оспорената заповед е издадена от

компетентен орган.

Процесната заповед отговаря на изискванията на чл. 59 от АПК. Същата е издадена в законоустановената писмена форма и съдържа всички задължителни реквизити, включително фактическите и правните основания, послужили за издаването ѝ. Предвид така изложеното съдът приема, че оспорената принудителна административна мярка е наложена от компетентен орган и при спазване на законовите изисквания за форма, с оглед на което не са налице основания същата да бъде призната за нищожна.

Съгласно чл. 171, т. 2а, б. "а" от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна административна мярка - прекратяване на регистрацията на моторно превозно средство за срок от шест месеца до една година на собственик, който управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства.

Видно от мотивите на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, административният орган е приел, че автомобилът, собственост на жалбоподателя, е бил управляван от лице, което не притежава СУМПС, валидно за категорията, към която спада управляваното от него МПС. Посочено е, че лекият автомобил е бил управляван с чуждестранно СУМПС, издадено от Обединено кралство В., без същото да е подменено след пребиваване повече от три месеца на територията на Република Б..

В АУАН, въз основа на който е издадена процесната заповед, е записано, че водачът притежава СУМПС № Р. 46, като е отбелязано, че е издадено от В., но не е отразено какъв е неговият срок на валидност. Съдът приема, че не е безспорно установено дали към момента на извършване на полицейската проверка, спряното за проверка лице е имало издадено СУМПС от В., което е валидно.

Дори и да се приеме, че при извършената полицейска проверка лицето е представило чуждестранно СУМПС, издадено от В., което е било валидно, съдът приема, че не са налице доказателства за момента на влизане на лицето на територията на Република Б., които да обосноват извода, че лицето пребивава на територията на Република Б. повече от три месеца, поради което е било длъжно да подмени СУМПС, в съответствие с изискването на чл. 162, ал. 1 от ЗДвП, според който българските граждани могат да управляват моторни превозни средства на територията на Република Б. с чуждестранно национално свидетелство, когато то не е издадено от държава - членка на Европейския съюз, или от друга държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или от Конфедерация Ш., в срок до 3 месеца от датата на влизането им в страната. Неизпълнението на

задължението по чл. 162, ал. 1 от ЗДвП не лишава водача от правоспособност да управлява МПС, но същият губи правото да управлява МПС на територията на страната, тъй като не притежава валидно СУМПС по смисъла на националното законодателство. Тоест управлението на МПС от водач в хипотезата на чл. 162, ал. 1 ЗДвП – с чуждестранно СУМПС, след изтичане на тримесечния срок от датата на влизането му в страната, е равнозначно на управление на МПС без свидетелство за правоуправление.

В АУАН е посочено, че лицето е влязло в страната на 04.06.2023 г., но не става ясно как извършилите проверката полицейски органи са установили това обстоятелство, което разколебава доказателствената сила на АУАН в тази му част по чл. 189, ал. 2 от ЗДвП.

Съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК, в тежест на административния орган е да докаже, че са били налице предпоставките за издаване на процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка, т. е че спряното за проверка лице е управлявало МПС с чуждестранно свидетелство, което не е подменило след изтичане на тримесечния срок от влизането му в страната. От ответника в производството не бяха ангажирани никакви доказателства, от които да се установява, че лицето е управлявало МПС с чуждестранно СУМПС, издадено от В., както и че същото не е изпълнило задължението си да подмени СУМПС след изтичане на три месечен срок от влизането ѝ на територията на Република Б..

С оглед изложеното процесната заповед за прилагане на принудителна административна мярка е незаконосъобразна и следва да бъде отменена.

При този изход на спора на жалбоподателя се дължат разноски на основание чл. 143, ал. 1 от АПК в общ размер на 1050 лв., от които 50 лв. платена държавна такса и 1000 лв. адвокатско възнаграждение. Съобразно чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, съдът намира направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение за неоснователно.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 71 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на ЕГП К. ЕООД, ЕИК :, с адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес]представявано от своя управител-Е. Г. П., Заповед № 23-4332-005294 от 12.10.2023г. от ОПП СДВР за прилагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, б. „б“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП), издадена от младши автоконтрольор в отдел „Пътна полиция“ А. И. Т., с която на ЕГП К. ЕООД ,[ЕИК], на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е прекратена

регистрацията на ППС с ДКН [рег.номер на МПС] за срок от 6 /шест/месеца и са отнети СРМПС №013257657 и 2 бр. регистрационни табели РВ 3003НС.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи да заплати на ЕПП К. ЕООД , ЕИК :, с адрес [населено място], [жк],[жилищен адрес]представявано от своя управител-Е. Г. П. сумата от 1050 лв. /хиляда и петдесет лева /, представляваща разноски в производството.

Решението е окончателно не подлежи на обжалване на основание чл.172, ал.5 от ЗДВП.

СЪДИЯ: